

ב"ה, גליון קעג שבט תשנ"ב וועד העולמי ללימוד תורה לשמה ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

שם משמאל פרשת תרומה

... ולפי האמור יתפרש לנו הטעם שלא המית שמואל את הבהמות, שמצוה זו היתה רק לשאול כשיתחזק וימשול ברוחו לנהוג שררה, אז הי' זמן מחיית עמלק, ונתקיים כמ"ש בקרא והי' בהניח, כי בשררת המלכות היו כל ישראל מושלים ברוחם כנ"ל, וזו היתה המנוחה השלימה מכחות נפשם המושכים לצד אחר, והי' הציווי להרוג גם הבהמות כברש"י בפירוש תמחה את זכר עמלק, אבל כאשר טעה שאול כנ"ל, שוב לא נתקיים והי' בהניח, ע"כ לא הי' הציווי להרוג גם הבהמות ולא הרג אלא את אגג שזו מצוה לדורות גם היום, אבל לא הבהמות, וזה שעוררנו לעיל שלא מצינו לפוסקים שתהי' מצוה גם בזמה"ז להרוג את הבהמות:

במד"ר (פ' ל"ג) הה"ד כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו, אל תעזבו את המקח שנתתי לכם. ואינו מובן מה הוסיף מפשטא דקרא. ונראה דהא דתורה נקראת לקח כבר דברנו בו, ויש עוד לפרש לשון הגבהה כמו שדייק כ"ק אבי אדומו"ר זצלל"ה דלעולם לשון לקיחה היא הגבהה, וכבר הזכרנו זה פעמים רבות, והבאנו מכמה מדרשים ראי' לזה, וכאן הפירוש להרים את דברי התורה, **וכמ"ש הרב דענין תורה לשמה היא לתועלת התורה ולא לתועלת עצמו לבד.** ובפשיטות יש לפרש הדברים דהנה שרשי התורה הם אלקות וניתנה למטה בדברים דהאי עלמא דיני מלוה ולוה וכל סדר נזיקין וכה"ג, אך במה שהאדם לומד ברעותא דלבא זהו אמצעי להרימה לשרשה, ואע"כ נקראת לקח. וזהו הפירוש אל תעזבו את המקח, היינו ענין הרמה שהיא ע"י רעותא דלבא, וזה עצמו הענין בנדבת המשכן י"ג דברים לעומת י"ג

מכילין דרחמי, והי' בהן חיות ממש עד שנשאו א"ע, וכל זה מפאת
רעותא דלבא דומה לתורה כנ"ל:

(המשך אי"ה בגליון הבא)